

КЛУБ 7000

Дейвид Уилкерсън
1 Март 1980

„Оставил съм Си, обаче, в Израиля седем хиляди души, всички ония, които не са преклонили колена пред Ваала, и всички, чиито уста не са го целували.” (3 Царе 19:18)

Имам чудесни новини за всеки християнин, който е обезкуражен от апатията и безбожието в тази нация. Нека да се знае, че независимо от това колко зло и корумпирано става обществото, независимо от това колко много християни правят компромиси, без значение колко падат в грях – Бог все още има могъщ остатък, който е свят, отделен и верен на Него.

Много е лесно християните да бъдат излъгани, че Сатана печели войната срещу светиите, и че пророкуваното за последните дни „отпадане” е докоснало целия Божии народ. Библията наистина пророкува, че в последните дни мнозина ще се отклонят, че хората ще обичат удоволствията повече от Бог, че любовта на мнозинството ще охладнее, че злите хора и съблазнителите ще се умножат повече и повече, и че Сатана ще обяви война на светиите на Всевишния.

Също така е истина, че Сатана като ревящ лъв ще обикаля с много гняв, търсец да погълне жертвите си. Враговете на Бог вече се опитват да излъжат и съблазнят всеки истински последовател на Христос. Адът е развързал всичките си сили, надявайки се да удари и унищожи вярата на Божиите избраници.

Но аз вярвам, че Святия Дух има славно и окуражително слово за църквата Си. Истината е, че: Не всички хора отпадат! Съвсем не! Точно сега Бог издига множество осветени свети, които се изправят срещу идолопоклонството в наши дни. Те са толкова пълни с любов към Христос, те са готови и съгласни да бъдат преследвани заради вярата и посвещението си.

Клуб 7000

Илия току що беше избягал от заплахите на Езавел, злата жена на Цар Ахав. Бог го намери криещ се в пещера на планината Хорив. И Бог му каза: „Илия, какво правиш тук?”

Илия, този велик пророк на святост и праведност, толкова ревностен за Божията слава, беше абсолютно отчаян от моралния упадък, който преживяваше народа му. Със свято възмущение, Илия отговори: „Господи, аз съм ревностен за славата Ти, но твоя народ е оставил Словото Ти; олтарите Ти са изпочупени; служителите Ти са преследвани; само аз останах. Само и единствено аз, и ето, те идват за да заловят и мен...”

На пръв поглед Илия имаше добри доводи. Обществото се приближаваше към катастрофа. Правителството беше най-злото и подло в цялата история. Библията казва: „Ахаав направи и ашера; тъй че от всичките Израилеви царе, които бяха преди него, Ахаав извърши най-много да разгневи Господа Израилевия Бог.” (3 Царе 16:33). Правителството всъщност тласкаше народа към идолопоклонство. Езавел беше най-злата царица, която някога беше седяла на трона. Тя мразеше Бог, беше решена да убие всеки последовател на Йехова. Беше ужасно време на преследвания, безнравственост и лудост. Божиите пророци трябваше да се крият в пещери и да бъдат хранени от споделящите скръбта им. Цели банди от зли хора скитаха из страната, разбиващи олтарите на Бог и избиващи свещениците Му. С всяка религиозна свобода беше свършено. Езически светилища се хранеха от прелюбодейната похот на нацията, чиито народ се беше предал на грях. И ето, че дойде върховната обида към Бог – Езавел беше заповядала най-известния Божи пророк Илия да бъде убит.

Илия беше решен да „устои докрай”. Макар цялата нация да беше изоставила Бог, той щеше да остане верен! Но Бог нямаше да поздрави този криещ се пророк, защото в точно този момент Святия Дух вече се движеше из земята. Младият Елисей вече чувстваше първите подтици на Божията ръка върху себе си. Ииуй, силен млад революционер, вече нервно очакваше да обяви война на корумпираната и безбожна земя. Голямо морално пробуждане щеше да се случи и Бог скоро щеше да хвърли Езавел на кучетата и да премахне злите водачи.

Но сега идва истинския шок: Илия беше най-подробно осведомен от Бог: „Имам 7000, които не са направили компромис; 7000, които не са се предали на заобикалящата ги корупция. Те не са изкушени. Те са Мои!”

Не само трима млади мъже – Ииуй, Азаил и Елисей, не само шепа – един тук, друг там – но хиляди! Бог се опитваше да каже на Илия, че имаше хора, поставени на ключови позиции из цялата страна – вярващи, стоящи здраво и вярно, въпреки корупцията около тях.

До скоро и мен ме занимаваха същия род мисли, които докараха Илия до отчаяние. Виждам как материализма изпояжда духовния ни живот. В мен се надига праведен гняв когато видя как хомосексуалисти, разпространители на порнография и подземния свят парадират с беззаконията си. Виждам компромиси, подривни стандарти, хладкост и отстъпничество, колебливи християни разговарящи със лоши хора. Синдикатите са пълни с корупция, правителството е опетнено със скандали, църковни сановници се надсмиват над святите стандарти на основателите ни. Понякога ми се иска да се изправа и да изкрещя: „Събуди се, Америка! Идва съд. Бог ще ни накара да си платим за насилието и мерзостта.” Виждам, че на нацията ни се случва онова, което Илия виждаше да се случва с неговата. И някои християни ще се крият, както се крие и той.

Напоследък, обаче, Бог ме окуражи да отворя очите си и да видя великия призив към свети, който се случва в момента в точно това наше време. Бог каза на Илия: „Хиляди не са преклонили коляно.” На нас, мисля си, Той казва: „Милиони не са преклонили коляно!”

Слава да бъде на Бог, че не сме мъничък остатък! Не сме малцина верните! Ние сме армия, измито в Кръвта множество от всяко обществено положение, непреклонно и безкомпромисно във напълно полудял свят. Сатана би искал Божия народ да си мисли, че броя ни бързо се стопява; той иска истинските вярващи да мислят, че болшинството вече е ранено, така че страха да ги накара да се изпокроят. Не вярвайте на лъжите на Сатана! Бог все още работи, излива Святия Си Дух и привлича към Себе Си гладните сърца. При целия този материализъм, отстъпничество, любов към лекото, притеснения за успех и светска печалба, Бог призовава хора, които изкореняват земните си корени, и които се подготвят за завръщането на Господ Христос!

Историята повтаря себе си

През първите 300 години църквата преживя 9 систематични преследвания. Първото беше при Император Нерон, след това Домициан, Траян, Марк, Северус, Максимилиан, Деций, Валерий и Аврелий.

Между всички тези преследвания църквата имаше между 30 и 50 години покой. Църквата винаги изживяваше добрите си периоди по време на преследванията, а най-слабите – когато беше приятелски настроена към света. Исторически проучвания сочат, че от 225 г. сл. Хр. до 303 г. сл. Хр, църквата се радваше на почти 50 години на толерантност и мир. По време на този период християните имаха недостигната и до днес степен на просперитет, като в същото време преживяха страхотен срив в простотата на Евангелието.

Бяха построени красиви църковни сгради из цялата Империя, с цялото им архитектурно величие. Цветни одежди и свещени съдове от злато и сребро бяха въведени в службите на поклонение. В обществото е било модерно да се присъединиш към християнска църква; дори съпругата на Император Диоклециан, както и дъщеря му, са били членове на църква. Християните се издигнали до високи позиции, дори до имперския двор. Имали върховна власт в провинциите и във въоръжените сили.

Но 50-те години просперитет и лек живот довели до обичайните последствия. Вярата и любовта западнали, пропъззели гордостта и амбициите, материализма обсебил хората – миряни и служители. Духовенството се разлагало от гордост, лукс и алчност.

Сиприан, Божият епископ на Картидж написа: „... понеже Божествените постановления за живота бяха нарушени по време на дългия период на мир, Божия съд беше изпратен да възстанови нашата паднала и дремеща вяра. Забравяйки какво правеха вярващите по времето на апостолите и какво би трябвало да правят, християните се трудеха с ненаситно желание да умножат земното си имущество. Много от епископите, които би трябвало да служат за пример, изоставиха призива си, за да се отдадат на земните си грижи.”

Тъжният ефект от спокойствието в света и просперитета беше слаба, обезверена църква. Ревнувания и разногласия разделили църквата и така започнали ересите. Така че, за пореден път, Бог трябвало да позволи преследвания на хората си, за да ги пречисти.

Почти ненадейно Император Диоклециан се разгневил на християнството. Църквата била ударена от преследвания още веднъж. Това било най-голямото преследване в историята на църквата и продължило цели 10 години.

Около 24-и февруари, 303 г. сл. Хр., бил издаден декрет, който искал разрушаването на всички християнски църкви, били забранени всички религиозни събрания, а всички свещени книги – изгорени. Били издигнати езически олтари и всички, които отказали да се поклонят пред тях били убити. Християните, които не се отрекли от вярата си, били пратени в затвора, собствеността им – конфискувана, а привилегиите им – анулирани. Цели множества били измъчвани и всички свещеници били задържани и пратени в затвора. Най-посветените християни, които оцелели, били продадени в робство и пратени в мините, където с тях се отнасяли като с животни.

Но точно огънат от това отвратително гонение събудил цяла армия от дремещи светии. Злият тиранин, не преценил добре ситуацията с кървавите си укази. Той смятал, че църквата, лишена от богатството и спокойствието си, просто ще се отрече от вярата си от страх и ще започне да се покланя на идолите. Императорът бил хитро оръдие на Сатана. Преди да започне да преследва Божия народ, той първо източил духовната им сила като ги ласкаел, довел ги до общение с кралския двор, обогатил ги с красиви сгради и време на просперитет. И точно когато Сатана си мислел, че е пристрастил църквата към лукса и спокойствието, точно когато смятал, че е корумпирал духовенството, точно когато християнството и езичеството се помирили, той ударил със злия скиптър на яростните гонения. Това вече било битка между Бог и дявола. Сатана бил решен в тази 303 г. сл. Хр. още веднъж да избие християните. Вместо това той събудил спящия великан. Духът на мъченичеството се възродил. Въпреки, че някои били твърде слаби духовно, за да оцелеят, много християни, които до преди стояли в леглата си от спокойствие и лукс, радостно приели плячкосването на вещите им. Младите хора станали силни в Бог и имали радост по време на жестоките гонения. Служителите за пореден път станали мощни в молитвата и вярата. Светът изгубил цялата си привлекателност и Божия народ бил свързан отново в единство и любов. Не след дълго християните смело излезли напред и предложили да умрат за Христос.

Готови ли сме за идващия потоп?

Църквата отново се радва на 40 годишен просперитет, от времето на последното световно гонение. Ще могат ли християните, които карат скъпи коли и живеят в разкошни домове, пълни с всевъзможен лукс, да преживеят загубата на всичко в името на Христос? Или удобният ни начин на живот ще ни превърне в духовно хилави, които най-сетне ще се преклонят пред модерните идоли? Несъмнено, много обичащи веселбите, алчни християни, ще отпаднат, когато нещата станат трудни.

Но Бог окуражава сърцето ми със знанието, че точно сега Светия Дух издига най-посветените и осветени святи хора, които църквата е виждала някога.

Навсякъде в тази страна говоря с много вярващи млади хора, които са отгледани в лукс и удобства, но не се вълнуват въобще от материализъм. Те желаят да дадат живота си, тялото си и душата си на служението на Христос. Християни навсякъде, от всички възрасти, изглежда са уморени от вещите и вместо това търсят по-дълбоко взаимоотношение с Господ. Има един по-голям глад за святост. Цели множества оставят настрана чашите с вино, блестящите си безбожни съблазни и очистват живота си от компромиси.

Нека ви кажа какво ще ни струва да сме победители в предстоящите времена!

1. Обрязано ухо и обрязано сърце!

„Коравовратни и с необрязано сърце и уши! вие всякога се противите на Светия Дух; както правеха бащите ви, така правите и вие.” (Деяния 7:51)

Стефан изказа тази мисъл: Можете да наричате себе си Божие дете, но се противите на Светия Дух; вие сте инатливи в сърцата си и ушите ви не са осветени. Виждам това противене на Светия Дух на където и да се обърна – уши, които продължават да се инатят, нежелаещи да се отрекат от света. Това поколение е запушило ушите си. Като че казват: Дадох на Исус сърцето си, но ушите ми са си мои!”

Хранят душите си с безбожна, езическа музика. Дори народната музика е станала аморална, порочна и мръсна. Бог трябва да ни покаже, че да я слушаме е също толкова лошо, колкото и да я гледаме. Щом вярата идва от слушане, глупостта идва също от слушане. Но ние сме такива инати, толкова противящи се на Светия Дух. Реакцията ни е: „Що за святост е това? Слушането на рок или народна музика не ми вреди ни най малко...”

Бог ме е изобличавал, казвайки ми, че не мога повече да позволявам на необрязаното ми ухо да замърсява сърцето ми, след което да стана и да говоря за това да се предадем на Исус!

2. Противете се на света!

Павел, говорейки на евреите, каза: „Спомняте ли си как издържахте големи страдания? Как радостно приехте разграбването на имота си?”

В един смисъл това означава, че имота им е бил конфискуван, но по-скоро иска да каже, че този имот им е опротивял. Те погледанаха всичко, което притежаваха и казаха: „Тези неща са ми плячка.”

„Плячка” означава, че те са загниващи или разлагащи се. Благодарете на Бог за нещата, които имате, но гледайте на тях като на разлагащи се, загниващи неща. Навсякъде из Стария завет вражеските армии бяха наричани „плячкосващи”

Искам да ограбя сам себе си. Искам всичко, което притежавам, да ми опротивее. Искам да ми опротивее светската музика, да ми опротивеят светските развлечения, да ми опротивеят

светските приятелства! Колкото по-противен ми става света, толкова по-сладък ще ми стане Христос.

Спомняте ли си тримата мъже, които се оправдаваха? Те не можаха да присъстват на тържеството понеже: единия си беше купил земя и трябваше да приключи сделката; другия си беше купил волове и трябваше да ги изпробва; третия се беше оженил и искаше да ходи на меден месец. Бог не се противи на това да имаш земя, волове или да се ожениш. Грехът им беше, че поставиха тези неща на първо място.

Не трябва да спреш да спортуваш или да си продадеш колата, или да спреш да се виждаш с приятелката ти. Но Исус трябва да е на първо място! Толкова нагоре в класацията, че останалото да не може да се сравнява с Него!

3. Приемете всичко свързано с Исус много на сериозно!

Исус ни призовава да изтрезнеем. Библията много говори за трезв ум. Павел каза на Тит: „Така и потомците увещавай да бъдат разбрани (в английската Библия – „с трезв ум” – бел. пр.). Той също говори за сериозно отношение, за искреност.

Петър предупреди християните:

„Затова препашете се през чреслата на вашите помисли, бъдете...” (1 Петрово 1:13)

„А краят на всичко е наближил; и тъй, живеете разумно и трезвено, за да се предавате на молитва.” (1 Петрово 4:7)

Той не говори за това да станем сериозни, в смисъл за липса на хумор. Той говори за това да приемем нещата на живот и смърт – толкова сериозно! С други думи – престанете да си играете игрички. Краят е наближил. Почнете да се молите! Живейте като хора, които си тръгват от тази земя!

Бог призовава всички християни: Изчистете действията си, изчистете разговорите си, обрежете ушите си, приключете със земните си дела! Влезте в Словото! Върнете се към тайната стаичка!

Виждам, че се задава нов тип християнин – по-свят, по-посветен и по-силен в Господ откогато и да било досега! Кой е този светия на последното време? Той излезе от голямата скръб, отърси робството на вещите. Той е трезвен по време на лекомислие и лудост, гладен и жаден за Бог, напълно отрекъл се от удоволствията на този свят, но желаещ да страда за Христос.

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 1980 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[The Seven Thousand Club](#)